

6.17 forslag

Grammar Rule	Semantic Rule
$exp_1 \rightarrow \mathbf{let} \text{ dec-list } \mathbf{in} \text{ exp}_2$	$dec\text{-list.intab} = exp_1.symtab$ $dec\text{-list.locintab} = exp_1.symtab$ $dec\text{-list.outtab} =$ $exp_1.symtab + dec\text{-list.locouttab}$ $exp_2.symtab = dec\text{-list.outtab}$
$dec\text{-list}_1 \rightarrow dec\text{-list}_2 , decl$	$decl_2.intab = dec\text{-list}_1.intab$ $decl.intab = dec\text{-list}_1.intab$ $dec\text{-list}_2.locintab = dec\text{-list}_1.locintab$ $decl.locintab = decl\text{-list}_2.locouttab$ $dec\text{-list}_1.locouttab = decl.locouttab$
$dec\text{-list} \rightarrow decl$	$decl.intab = decl\text{-list.intab}$ $decl.locintab = dec\text{-list.locintab}$ $dec\text{-list.locouttab} = decl.locouttab$
$decl \rightarrow \mathbf{id} = exp$	$decl.locouttab = \dots$ $insert(decl.locintab, \dots)$

6.18 forslag

Grammar Rule	Semantic Rule
$exp_1 \rightarrow exp_2 + exp_3$	<pre>exp₁.val = if (exp₂.val = error) or (exp₃.val = error) then error else exp₂.val + exp₃.val</pre>
$exp_1 \rightarrow (exp_2)$	<pre>exp₁.val = exp₂.val</pre>
$exp \rightarrow id$	<pre>exp.val = lookupVal(exp.syntab, id.name)</pre>
$exp \rightarrow num$	<pre>exp.val = num.val</pre>
$exp_1 \rightarrow let\ dec\text{-}list\ in\ exp_2$	<pre>exp₁.val = if (decl-list.outtab = errtab) then error else exp₂.val</pre>

---

decl → **id** = *exp*

```
decl.outtab =  
if (decl.intab = errtab)  
then errtab  
else  
  if  
    (lookupLevel(  
      decl.intab, id.name) =  
      decl.nestlevel)  
  then errtab  
  else  
    insert(decl.intab, id.name,  
            decl.nestlevel, exp.val)
```

6.20 forslag

Grammar Rule	Semantic Rule
$exp_1 \rightarrow exp_2 + exp_3$	<pre>exp₁.isFloat = exp₂.isFloat or exp₃.isFloat exp₁.val = if exp₁.isFloat then floatAdd(if not exp₂.isFloat then FLOAT(exp₂.val) else exp₂.val, if not exp₃.isFloat then FLOAT(exp₃.val) else exp₃.val) else intAdd(exp₂.val, exp₃.val)</pre>
$exp_1 \rightarrow exp_2 / exp_3$	<pre>exp₁.val = if (not exp₂.isFloat and not exp₃.isFloat) then exp₂.val div exp₃.val</pre>

`else exp2.val / exp3.val`

`exp1 → (exp2)`

`exp1.val = exp2.val`

`exp → num`

`exp.isFloat = false`

`exp.val = num.val`

`exp → num.num`

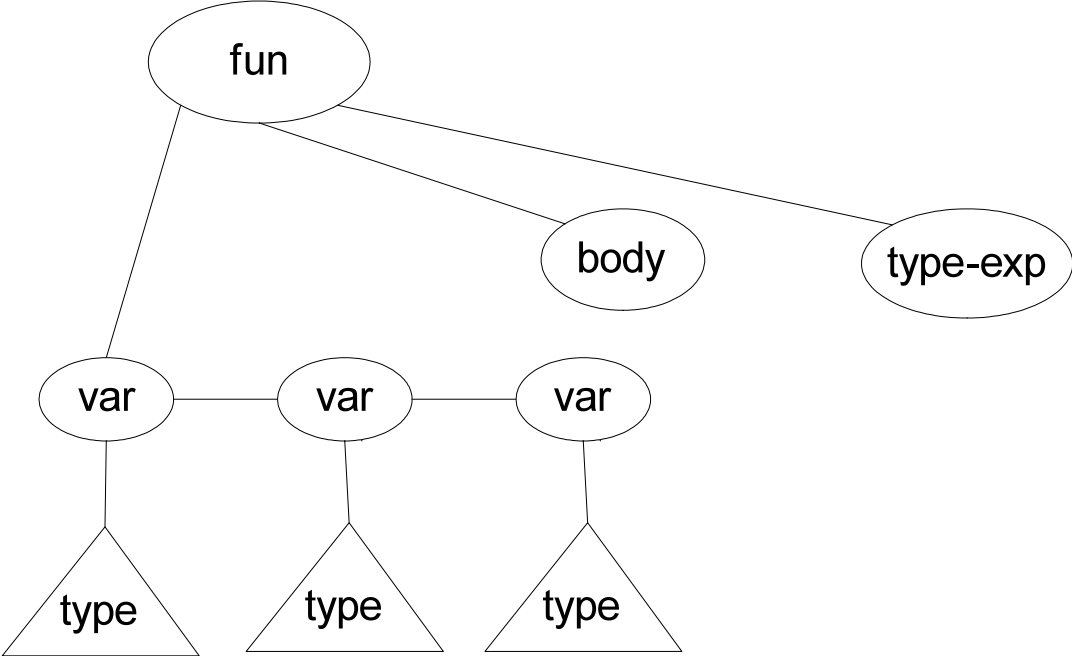
`exp.isFloat = true`

`exp.val = num.val`

6.21 forslag

a)

b)

Grammar Rule	Semantic Rule
$fun\text{-}decls \rightarrow$ fun id (<i>var-decls</i>): <i>type-exp</i> ; <i>body</i>	$fun\text{-}decls.type = makeTypeNode$ $(fun, var\text{-}decls.types, type\text{-}exp.type)$
$var\text{-}decls_1 \rightarrow$ $var\text{-}decls_2; var\text{-}decl$	$var\text{-}decls_1.types =$ $var\text{-}decls_2.types + var\text{-}decl.type$
$var\text{-}decls \rightarrow var\text{-}decl$	$var\text{-}decls.types = var\text{-}decl.type$
$exp \rightarrow \mathbf{id}(exps)$	if $isFunctionType(lookup(\mathbf{id}.name))$ and $exps.types = parameterTypesOf(\mathbf{id}.name)$ then $exp.type = lookup(\mathbf{id}.name)$ else $type\text{-}error$
$exps_1 \rightarrow exps_2 , exp$	$exps_1.types = exps_2.types + exp.type$
$exps \rightarrow exp$	$exps.types = exp.type$

Forutsetter at

- *var-decls.types* defineres som en liste av de typer, som de enkelte var-decl bidrar med;
- *exps.types* defineres som listen av typene til de enkelte exp i listen av exp;
- funksjonen *parameterTypesOf* gir tilsvarende listen av de typer som finnes i TypeNode for funksjonen.

6.22 forslag

a)

Hvis parseren skal skille mellom cast uttrykk og aritmetiske uttrykk, da må parseren, når den behandler A, kunne slå opp i symboltabellen og finne ut om A er erklært som et typenavn eller som et variabelnavn. For å kunne gjøre dette må parseren innsette navn (sammen med informasjon om det er et typenavn eller et variabelnavn) når det erklæres. Det er ikke nødvendig med mer typesjekkning. Parseren konstruerer en node i syntakstreet som representerer typeuttrykket (A). Basert på dette tre kan parseren avgjøre om det følgende minustegn er 'unary' eller 'binary'.

b)

Hvis skanneren skal skille mellom forskjellig bruk av A, da må skanneren kunne slå A opp i symboltabellen. Dette krever også at parseren setter inn navne på variable og typer når de erklæres, da skanneren ikke ser nok av input til å bestemme om et navn er et typenavn eller et variabelnavn. Hvis skanneren slår opp A og finner ut at det er et typenavn, da kan den returnere et tilsvarende token: i stedet for en ID kan den returnere en TypeID token. Parseren trenger da ikke å foreta noe oppslag. Basert på den token den får fra skanneren kan den generere det riktige syntakstre.